

РЕШЕНИЕ

№ 1296

гр. София, 01.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 10.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **4965** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на Н. К. Д., срещу Решение № 513005-8/ 13. 01. 2020 г. на директора на СДВР, с която е отказано изтриването на лични данни на Д. Шерифи, обработвани в Интегрирана регионална полицейска система – СДВР.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение, като намира същото за постановено при нарушение на материалния закон. В съдебното заседание жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – директорът на СДВР не се явява и не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, след като се запозна с жалба и приложените по делото писмени доказателства, прие следното от фактическа страна:

Със заявление № 328605-3/05.01.2018г. по описа на ГДНП, Н. Д. е поискал да бъдат заличени личните му данни, във връзка с присъда по НОХД № 409/08г. по описа на СРС.

С процесното решение, предмет на настоящия контрол, административният орган е отказал изтриването на личните данни на заявителя. В мотивите си ответникът е приел, че не е предвидена хипотеза в Инструкция № 8121з-748/20.10.2014г., при която

да се заличават лични данни в случаите на влязла в сила присъда, включително при настъпила реабилитация.

При така установените факти, настоящият съдебен състав достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА като подадена от лице с правен интерес да оспорва, в законоустановените преклузивни срокове, насочена срещу акт подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният акт е издаден от компетентния орган, в кръга на неговите правомощия, съгласно чл. 29 от ЗМВР. Със Заповед № 8121з-1111/ 8. 10. 2019 г. министърът на вътрешните работи е оправомощил директора и зам.-директорите на СДВР да разглеждат и да се произнасят по постъпили искания за управяване на права по чл. 12-22 от Регламент /ЕС/ 2016/ 679 и по чл. 53 – 56 от ЗЗЛД и да изпълняват задълженията си по чл. 34 от Регламент /ЕС/ 2016/ 679 и по чл. 68 от ЗЗЛД. В случая оспореното решение е издадено от директора на СДВР, при надлежно оправомощаване от администратора на личните данни, поради което не е основание за отмяна на решението на това основание.

Административният акт е издаден в изискуемата писмена форма и е обективизиран като решение съгласно специфичното правило, установено в чл. 12, ал. 1, вр. чл. 11, т. 5 от Инструкция № 8121з-1122/12.09.2015 г. за реда за обработка на лични данни в МВР. Решението съдържа всички изискуеми реквизити, предвидени в чл. 59, ал. 2 АПК, включително фактическите и правни основания за постановления отказ за заличаване на лични данни. Не се доказва наличие на порок във формата на акта, представляващ самостоятелно основание за неговата отмяна по смисъла на чл. 146, т. 2, вр. чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Решението е издадено при липсата на допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени по смисъла на чл. 146, т. 3 АПК и да обуславят отмяната му

Оспореното решение е постановено и в съответствие с приложимите материално-правни норми.

Съгласно чл. 24, ал. 1 от ЗМВР, в министерството на вътрешните работи се изграждат информационни фондове и звена за събиране, обработване, систематизиране, съхраняване, анализиране, изготвяне и предоставяне на информация. Органите на МВР за изпълнение на дейностите си могат да обработват лични данни - чл. 25, ал. 1 от ЗМВР. Обработването се осъществява при условията и по реда на Закона за министерството на вътрешните работи и на Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Предвид разпоредбата на чл. 29, ал. 1 ЗМВР, администратор на лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни е министърът на вътрешните работи, който може да възлага обработването на лични данни на определени от него длъжностни лица. Администраторът на лични данни упражнява правомощията си съобразно 25, ал. 3 от ЗМВР и чл. 12, ал. 1 от Инструкция № 8121з-1122/12. 09. 2015 г. за реда за обработка на лични данни в министерството на вътрешните работи. Сроковете за съхранение на личните данни, обработвани в МВР и основанията за заличаването им са визирани в Инструкция № 8121з-748/2014 г. за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в министерството на вътрешните работи във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на

Наказателно-процесуалния кодекс и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер, издадена от министъра на вътрешните работи, на основание чл. 26, ал. 1, т. 3 от ЗМВР. Съгласно чл. 1 от посочената Инструкция, в нея се уреждат сроковете за съхранение на лични данни, обработвани в Министерството на вътрешните работи във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на Наказателно-процесуалния кодекс и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер. А съгласно чл. 2 от същата, в Министерството на вътрешните работи се изграждат информационни фондове, в които се обработват лични данни на лица във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер, като целта на обработката и съхранението на личните данни по ал. 1 е защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, разкриване на престъпления и опазване на обществения ред.

Материално-правните предпоставки за заличаване на личните данни, обработвани в информационните фондове на МВР са регламентирани изчерпателно в разпоредбата на чл. 3 от Инструкция № 8121з-748/2014 г., а именно: 1. постановен отказ от образуване на наказателно производство в случаите на чл. 24, ал. 1, т. 1 и 8а НПК; 2. не е образувано наказателно производство в случаите на чл. 24, ал. 5 НПК; 3. наказателното производство е прекратено: а/ на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 НПК поради това, че деянието не е извършено или не съставлява престъпление и са изтекли сроковете по чл. 243, ал. 10, изр. 2 НПК; б/ на основание чл. 243, ал. 1, т. 2 НПК поради това, че обвинението не е доказано и са изтекли сроковете по чл. 243, ал. 10, изр. 2 НПК; в/ на основание чл. 24, ал. 5 НПК; г/ на основание чл. 250, ал. 1, т. 2 НПК; д/ на основание чл. 24, ал. 1, т. 8а НПК поради това, че деянието съставлява административно нарушение, за което е приключило административнонаказателно производство. 4. влязла в сила оправдателна присъда; 5. изтекъл давностен срок по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80 от Наказателния кодекс при: а/ постановен отказ от образуване на наказателно производство на основание чл. 24, ал. 1 НПК с изключение на случаите на чл. 24, ал. 1, т. 1 и 8а НПК; б/ прекратяване на наказателното производство на основание чл. 24, ал. 1 НПК с изключение на случаите на чл. 24, ал. 1, т. 1 и 8а НПК; 6. наложена е глоба по административен ред на основание чл. 218б НК и е изтекла една година от датата на извършване на деянието; 7. освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание /чл. 78а НК/; 8. лицето е починало - във всички останали случаи.

В случая безспорно се установява по делото, че по отношение на оспорващия не е относимо нито едно от цитираните основания. Налице е извършено от Д. престъпление от общ характер, за извършването на което същият е признат за виновен. Фактът, че към момента жалбоподателят е реабилитиран не е основание за заличаване на личните данни, тъй като към момента на подаване на заявлението и към момента на издаване на оспорваната заповед реабилитацията не е измежду посочените в чл. 3 т. 1 - 8 от Инструкция 8123з-748/2014 г., при наличието на които личните данни на лицата се заличават от информационните фондове на МВР. Съгласно чл. 85, ал. 1 от НК реабилитацията заличава осъждането и отменя за в бъдеще последиците, които законите свързват със самото осъждане, освен ако в някое отношение със закон е установено противното. В процесния случай "противното" по смисъла на цитираната норма е чл. 3 от Инструкция № 8121з-748/2014 г. Целта на реабилитацията, като институт на наказателното право и целта на обработването на лични данни в

информационните фондове на МВР - чл. 2, ал. 2 от Инструкция № 8121з-748/2014 г., са различни, поради което настъпването на реабилитация не е основание за заличаване на личните данни на едно лице. Това е така, защото обработването на личните данни в информационните масиви на МВР е последица не от осъждането на лицето с влязла в сила присъда, а от факта на извършването на деянието. Независимо дали е налице реабилитация, такова основание за заличаване на личните данни не е предвидено в чл. 3 от Инструкция № 8121з-748/2014 г. В тази връзка следва да се има предвид, че хипотезите, при които се заличават личните данни, обработвани в информационните масиви на МВР, са лимитативно изброени и административният орган действа в условията на обвързана компетентност и е задължен да се съобразява с установените с чл. 3 от Инструкция № 8121з-748/2014 г. материално-правни предпоставки. Целта на обработката и съхранението на личните данни в информационните фондове на МВР е защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, разкриване на престъпления и опазване на обществения ред. С оглед на това разпоредбата на чл. 3 от Инструкция № 8121з-748/2014 г. е специална, като това обуславя както приоритета на тази разпоредба пред общите разпоредби, регламентиращи обработката на лични данни, така и невъзможността да бъде извършено заличаване на лични данни, обработвани в информационните фондове на МВР, на основания, различни от сочените в цитираната норма.

При всички случаи, за да бъдат обработвани лични данни за едно лице, то трябва да почиват на конкретни факти, като не следва данните да се обработват произволно и без определена цел. Целите за съхранението и обработката на личните данни са посочени в разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от Инструкция № 8121з-748/20.10.2014 г., а именно целта на обработката и съхранението на личните данни по ал. 1 е защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, разкриване на престъпления и опазване на обществения ред. Данните се заличават, ако не съществува причина за тяхното запазване. За да се прецени дали са налице данни за заличаване на данните, следва да се съблюдават предпоставките на чл. 3 от Инструкция № 8121з-748/20. 10. 2014 г., както и дали информацията се обработва съобразно предвидените законови цели. Т.е. следва да са налице две кумулативни предпоставки.

От събраните по делото и административната преписка документи безспорно се установява, че в информационните фондове на МВР се обработват лични данни на жалбоподателя в качеството му на извършител на престъпление по чл. 198, ал. 1 от НК, за извършването на което същият е признат за виновен и осъден с влязла в сила присъда. Съгласно чл. 27 от ЗМВР данните от полицейската регистрация на лицата, извършена на основание чл. 68 от ЗМВР, се използват само за защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред.

Предотвратяването и разкриването на престъпления, защитата на националната сигурност и обществения ред са възприети от законодателя като ценности, чиято защита обуславя правомерност на обработването на личните данни на лицата, извършили престъпления, установени с влязла в сила присъда, включително и след реабилитирането им. Именно поради това при упражняване на правомощията по чл. 68, ал. 6 от ЗМВР администраторът на лични данни действа в условията на обвързана компетентност и въпросът не е предоставен на неговата преценка, за разлика от възможността, предвидена в чл. 26, ал. 2, предл. 1 от ЗМВР, в който случай

администраторът заличава личните данни по своя преценка. В този смисъл не е налице прекомерност на засягането на личната сфера на оспорващия, както и на другите лица с полицейска регистрация, доколкото законодателят е предвидил засилена защита на обществения интерес, именно за охрана на който се извършва полицейската регистрация, съответно обработването на лични данни.

Поради това налице е съществена разлика между правомощието на администратора на личните данни да извърши преценка относно отпадането на необходимостта от обработването на личните данни от всички различни информационни фондове на МВР, при която да бъдат съобразена доколко продължава да „съществува причина за тяхното запазване“ /чл. 26, ал. 2 от ЗМВР/ и правомощието по чл. 68, ал. 6 от ЗМВР, упражнявано при условията на обвързана компетентност при точно изброяване на хипотезите, при които отпада необходимостта да бъде поддържана полицейската регистрация като вид обработване на специфични лични данни и със специално посочените общественозначими цели.

По изложените съображения може да се обоснове извод, че липсва прекомерност на накарняването на личната сфера на лицата с полицейска регистрация, в сравнение с другите лица, чийто лични данни се обработват в други информационни фондове на МВР, като законодателят е съобразил баланса на обществените и личните интереси при установяване на тази законова регламентация и не е предвидил реабилитацията като основание за заличаването на полицейската регистрация.

От изложеното по-горе се установява, че хипотезата, в която се обработват личните данни на жалбоподателя, не попада в нито една от предвидените в чл. 3 от Инструкцията хипотези, при които могат да бъдат заличени личните данни. В този смисъл личните данни на жалбоподателя се обработват законосъобразно, за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления. В случая разследванията са проведени и приключени, при което са изпратени на съд с мнение за осъждане, проведени са съдебни производства, приключили с влезли в сила присъди.

С оспорения акт не е нарушен и Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО. С Регламента са въведени нови правила относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни, но е предвидено, че тези правила не се прилагат при обработване от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително за предотвратяване и предпазване от заплахи за обществената сигурност - чл. 2, ал. 2, б. "г" от Регламента.

Хипотезите, при които се заличават личните данни, обработвани в информационните масиви на МВР, са лимитативно изброени и административният орган действа в условията на обвързана компетентност и е задължен да се съобразява с установените с чл. 3 от Инструкция № 81213-748/2014 г. материално-правни предпоставки. Целта на обработката и съхранението на личните данни в информационните фондове на МВР е защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, разкриване на престъпления и опазване на обществения ред. С оглед на това, разпоредбата на чл. 3 от Инструкция № 81213-748/2014 г. е специална, като

това обуславя както приоритета на тази разпоредба пред общите разпоредби, регламентиращи обработката на лични данни, така и невъзможността да бъде извършено заличаване на лични данни, обработвани в информационните фондове на МВР, на основания, различни от сочените в цитираната норма. Правото на общността не изключва възможността за обработване на лични данни в хипотезите, обсъдени по-горе. Така в Директива /ЕС/ 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета, изрично се предвижда, че директивата не възпрепятства държавите членки да определят операции по обработване и процедури за обработване в национални правила за наказателноправните процедури във връзка с обработването на лични данни от съдилища и други съдебни органи, по-специално по отношение на лични данни, съдържащи се в съдебно решение или документация, свързани с наказателни производства, както и че за целите на предотвратяването, разследването и наказателното преследване на престъпленията компетентните органи имат нужда да обработват лични данни, събрани в контекста на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на конкретни престъпления, извън този контекст, за да достигнат до разбиране на престъпните действия и да установят връзки между различни разкрити престъпления.

Поради това, съдът намира, че решението на директора на СДВР, с която е отказано изтриването на лични данни на Н. Д., обработвани в Интегрирана регионална полицейска система – СДВР е законосъобразно, издадено при липса на отменителните основания, визирани с разпоредбата на чл.146 от АПК.

Предвид изхода на спора и на основание чл.143, ал.4 от АПК, на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение, своевременно поискани с депозирана писмена защита преди даване ход по същество на спора. При определяне на размера му съдът взе предвид разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, като намира, че следва да се присъди възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Второ отделение, 28-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата Н. К. Д., срещу Решение № 513005-8/ 13. 01. 2020 г. на директора на СДВР, с която е отказано изтриването на лични данни на Д. Шерифи, обработвани в Интегрирана регионална полицейска система – СДВР.

ОСЪЖДА Н. К. Д. да заплати на Столична дирекция на

вътрешните работи сумата от 100 /сто/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: